

En el dia de la data, sent les 17:30 h., ens reunim en la facultat de Magisteri Sara Fita, Vicent Peris, Xosé M. Souto, Maria Blay, Santos Ramírez, Diego G. Monteagudo, Juan Carlos Colomer, Juan Carlos Bel, Raúl López, Josep Coret y Arnaldo Mira. Excusen la seua assistència David Parra, Jorge Sáiz, Paula Jardón, Isabel Henarejos, J. Ramón Durà, Maria Martínez i Luis Vivas. L'ordre del dia és el següent:

1. La reflexió teòrica sobre la pràctica a les aules. Conversa-debat al voltant de l'article de Wayne Ross i X.M. Souto.
2. Reflexió teòrica en xarxa: les tertúlies dialògiques del grup Teoria i Praxis.
3. Balanç IV Seminari Repensar la Didàctica.
4. Informació sobre les I Jornades Internacionals de Recerca i Innovació Docent.

1. Xosé M. Souto comença exposant breument els continguts més destacats de l'entrevista realitzada per Jordi Castellví a Wayne Ross i a ell mateix (<https://revistes.uab.cat/jtl3/>). Diverses intervencions constaten que en efecte en la pràctica diària es produeix un conflicte soterrat entre un model escolar merament reproductiu i acrític i altre que activament es contraposa a aquest i que es caracteritza per el seu posicionament crític vers al passat i el present, però des de l'acció (no des de la resignació).

Sara Fita assenyala com en aquest sentit, als col·legis es fa una tasca de conscienciació notable que moltes vegades després no té continuïtat als instituts. Souto llança la qüestió següent: "el sistema escolar, aplasta la curiositat?" Vicent Peris mostra la seua opinió afirmativa, indicant com el que de veritat s'exigeix al professorat en la seua tasca quotidiana són coses tan allunyades de la creativitat com passar llista, etc., de forma que sembla que el model efectivament promogut des de dalt és el de "Guarderies amb altes possibilitats d'aprenentatge".

Souto incideix en la necessitat de transformar la realitat quotidiana dels alumnes en problemes escolars. Josep Coret abunda en eixa necessitat assenyalant com en general (i més encara en les circumstàncies actuals -guerra de Ucraïna-) els alumnes no tenen un contrapunt al discurs dels mitjans dominants. Arnaldo Mira apostilla que a més l'alumnat està demanant al seu professorat eixe contrapunt.

En eixe sentit, Sara Fita indica que per tal de poder donar eixa resposta didàctica el professorat necessita estar en un procés real de formació permanent, cosa que malgrat els cefires, no està passant.

Maria Blay apunta com determinat professorat, investit a més de cert prestigi, es vanagloria d'eixa falta absoluta de formació i com fins i tot tenen el "cuajo" de plasmar eixa inanitat intel·lectual en programacions didàctiques absolutament incoherents.

2. Sara Fita enllaça la qüestió de l'autoformació amb les diverses activitats que porten endavant els membres del grup Teoria y Praxis, amb el que ella col·labora intensament. Entre aquestes activitats Sara informa de les tertúlies dialògiques del grup, i en concret de les últimes que han portat endavant, al voltant de llibre "Colapso" de Taibo i "Extrema derecha 2.0. Qué es y como combatirla" de Forti. Sara ressalta com aquest tipus d'activitats enforteixen la formació i la renovació teòrica dels docents participants. A més, Sara informa de com aquesta activitat acaba projectant-se cap a la comunitat educativa per exemple a través de formació per a professorat. Un exemple

és el curs *El fascismo en las aulas* organitzat pel CEFIRE d'Elx, que es celebrarà a finals d'abril i en el que tan ella com el company Luis Vivas són ponents.

Maria Blay reprèn la qüestió de l'estat actual de la formació docent i subratlla com no hi ha cap tipus d'avaluació dels resultats de la formació rebuda pels docents, malgrat l'enorme quantitat de recursos de tot tipus invertits en aquesta. A continuació obri la qüestió dels coordinadors de formació en centres i els criteris que es segueixen per a la seua designació. Souto suggereix que una investigació al voltant d'eixa qüestió seria com a mínim interessant.

3. A continuació es fa balanç del recentment celebrat IV Seminari Repensar la Didàctica de les Ciències Socials per part de Diego G.M. i Souto. Diego assenyala que hauria estat convenient haver reduït el nombre de comunicacions per tal d'haver afavorit un major debat al voltant d'aquestes. Es proposa per al futur fer-ho en tres dies en compte de 2. Es comenta que l'estructura del Seminari, molt horitzontal, afavoreix moltíssim la interacció entre ponents, assistents, etc., i que cal mantenir això. Es comenta que tal vegada un aspecte a eliminar seria la divisió en tres sales. En general es fa un balanç molt positiu de l'experiència i es suggereix invitar a pròximes sessions de Gea-Clío a alguns dels ponents per tal d'escoltar i debatre amb ells les seues propostes.

4. Diego García Monteagudo informa sobre les pròximes I Jornades Internacionals de Recerca i Innovació Docent, "Representacions del saber ciutadà i praxi escolar en pro de la sostenibilitat: universitat i escola front a l'ensenyament de problemes socio-ambientals". Aquestes tindran com a eix temàtic els ODS, i es desenvoluparan en tres dies a finals de març, cada un dedicat respectivament a Infantil, Primària i Secundària. Es pretén que aquestes jornades es celebren cada dos anys i siguen un fòrum on els tres nivells educatius puguin trobar-se i intercanviar experiències. A més, per a cada sessió s'ha plantejat una participació el més dinàmica possible, invitant en cada taula redona a ponents sèniors junt a professionals recentment incorporats a la professió i que poden aportar noves perspectives.

I sense més temps, s'alça la sessió a les 19:45 però no la conversa, que continua animadament en altre fòrum per tots conegut.